

Іерусалимска-та черкова; и отъ искренно-то имъ послушаніе камъ апостолскѣ-тѣ и съборнѣ-тѣ власть. Това си вѣрвѣло тѣй и прѣдъ II-ыя и прѣдъ III-ія вѣкѣ, макаръ тогава епископъ-тѣ отъ по-първыя градъ на мѣсто-то, да заповѣдваше на другы-ты епископы въ по-малкы-ты градища; никога обаче не можаше да имъ бѣде и господарь, или пакъ нѣкоя отъ частны-ты черковы да ся речаше, че е по-горня и по-първа отъ другы-ты. Таквози нѣщо си бѣхъ позволили само римскы-ти Епископы, Викторъ прѣзъ II-ыя вѣкѣ, и Стефанъ прѣзъ III-ія, нѣ строго ги изобличихъ другы-ты черковы, на кои-то взаимны-ты сношенія една камъ другѣ никакъ ся не прѣсичяхъ. А съ това ся пазяше и единство-то въ общѣ-тѣ Христовѣ черковѣ.

§. 34. Произлизаніе-то на Митрополитскѣ-тѣ власть, и взаимны-ты отношенія на черковѣ-тѣ.

Апостоли-ти проповѣдувахъ и наряддахъ черковы-ты прѣимжественно изъ голѣмы-ты градища. Отъ тамъ най-напрѣдъ ся распространила християнска-та вѣра и по другы-ты мѣста и на около села, дѣто християнскы-ты общины были подчинены подъ надзора на градекыя епископъ, кой-то имъ рѣкополагалъ и пресвитеры-ты. Тѣй ся образовахъ пакъ Епархіи-ты. Распространявано изъ главны-ты провинціалны градове по околны-ты имъ мѣста, християнство-то малко-по-малко прѣминѣло и въ по-малкы-ты на провинции-ты градища, дѣто християнскы-ты общины, макаръ и да си имахъ свои-ты епископы, и да ся управлявахъ независимо отъ тѣхъ, все пакъ черкова-та на главныя провинціаленъ градъ ся почиташе за първѣ отъ другы-ты изъ провинціѣ-тѣ, и епископъ-тѣ ѳ за по-старъ отъ другы-ты провинціалны епископы. За да го отличать отъ тѣхъ, той хванѣлъ да ся нарича митрополитъ (понеже главни-ти градища отъ Гръци-ты ся наричяхъ митрополи). Между тѣя митрополиты особитѣ важность зѣли да имѣть епископи-ти отъ по-главны-ты градища на по-голѣмы-ты окрѣгы въ римскѣ-тѣ имперіѣ, както и тамъ, дѣто вѣра-та бѣше проповѣдана направо отъ Апостолы-ты. Таковыя епископы сѣ Римскый, Антиохійскый, Александрійскый и Іерусалимскый.

Взаимны-ты сношенія на черковы-ты тогава ся свѣрзвали чрѣзъ Съборы-ты, кои-то, по примѣра на Апостолскыя Съборъ въ Іерусалимъ, епископи-ти отъ рано хванѣли да събирать, кога-то потрябвало да ся разгѣда и рѣши по общо съгласіе нѣкой въпрасъ, кой-то ся отнасялъ до вѣрѣ-тѣ и благочиніе-то на черко-